

"AMERIŠKA DOMOVINA"

AMERICAN HOME
SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER1117 St. Clair Avenue Cleveland, Ohio
Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:

Za Ameriko in Kanado, na leto \$5.50. Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00.
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.50. Za Cleveland, po pošti, pol leta \$3.50.
Za Cleveland, po raznašalčin: celo leto \$5.50; pol leta \$3.00.
Za Evropo, celo leto, \$7.00.
Posamezna številka, 3c

SUBSCRIPTION RATES:

United States and Canada, \$5.50 per year; Cleveland, by mail, \$7.00 per year.
U. S. and Canada, \$3.00 for 6 months; Cleveland, by mail, \$3.50 for 6 months.
Cleveland and Euclid, by carrier \$5.50 per year, \$3.00 for 6 months.
European subscription, \$7.00 per year.
Single copies, 3c

Entered as second-class matter January 5th, 1909, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3d, 1878.

83 No. 13 Thurs., Jan. 16, 1941

Kdo ima največ besede
danes v Washingtonu?

Kdo ima danes največ politične moči v Washingtonu se ne računa po tem, kakšen urad ta ali ona oseba zavzema, ampak se jih sodi po tem, v koliko njih beseda zaleže pri javnih, največ pa vladnih vprašanjih. To so osebe, ki imajo največ vpliva na smernice javnih vprašanj, pa naj bodo te osebe že na javni pozornosti, ali pa naj dajejo direktiva izza kulis. Kakar se te osebe odločijo, kako naj se suče, ali kako naj se ne suče politični položaj v deželi, tedaj se navadno tudi tako zgodi in vrši.

Dasi se je že mnogo poskušalo, da bi se usmerilo našo vladno po tiri postav, pa je le vedno ostala vladna moč osebni. Osebe, ki so politično močne in vplivne, vodijo narodne probleme. Tako je, recimo, William Knudsen, ki je na čelu produkcije za obrambeni načrt, močna osebnost v Washingtonu, pa ne radi tega, ker je slučajno v tem najvažnejšem uradu, ampak zato, ker stoji za njim Bela hiša, to je vlada.

Oglejmo si, na primer, deset najvplivnejših osebnosti v Washingtonu, ki imajo danes največ besede pri ameriški vladi, direktno ali indirektno, ki s svojim vplivom vodijo javna in državna vprašanja Zedinjenih držav.

Predsednik Roosevelt spada gotovo na čelo liste, ne zato, ker je najvišji predstavnik dežele, ampak tudi zato, ker je on sam ustvaril predsedniški urad močnejši kot je bil še kdaj v zgodovini dežele. Brez ovinkov je vprašal za oblast in dobil jo je.

Njegov urad in okoliščine so napravile Roosevelta tako močnega kot je. Predno je bil izvoljen predsednikom Zed. držav, ni bil smatran za kako posebno močno osebnost v javnem življenju. Kar se tiče javnosti je bil Roosevelt mnogo šibkejši kot je bil pa Al Smith.

Fakt je, da Roosevelt prvič ni bil izvoljen predsednikom radi svoje politične moči. Izvoljen je bil radi Hooverjeve krize. Vsak demokrat bi bil lahko izvoljen takrat. Smith bi bil izvoljen, če bi ga ne bila porazila protiverska bigotija.

Toda, ko je bil Roosevelt enkrat v uradu, je začel iskati moč. Pronašel je, da dobi novo moč, če uporablja dano politično moč. Njegova politika mu je naklonila mase zvestih pristašev in to ga je izvolilo tudi v tretji termin.

Vselej tudi Roosevelt ni uspel s svojimi politični načrti, toda kljub temu je ostal močan.

Močna osebnost v Washingtonu je gotovo načelnik generalnega štaba, general George C. Marshall. Njegova naloga je ustvariti močno armado, ki je danes skoro na najnižji stopnji moči. V prvi svetovni vojni je bil desna roka generalu Pershingu, ki ga je imel tudi po vojni vedno pri sebi. Roosevelt je tako upošteval njegove zmožnosti, da ga je leta 1939 imenoval načelnikom generalnemu štabu, dasi je bilo pred njim po starosti več drugih častnikov. Armada in varnost dežele leži na ramah tega zmožnega častnika.

John L. Lewis je še vedno najmočnejša osebnost v vrstah organiziranega delavstva. Njegov vpliv je še vedno jako močan. Dasi je sprt z Belo hišo, pa v Washingtonu še vedno računajo z njim, hote ali ne hote. Čeprav se je odpovedal predsedstvu pri CIO, ker se je bil tako zavezal v zadnji kampanji, če ne bo izvoljen njegov kandidat Willkie, pa bi bil lahko brez težave izvoljen, če bi bil hotel, ker delavstvo je še vedno za njim, čeprav mu ni sledilo v zadnji predsedniški kampanji. Lewis vidi, da prihaja delavstvo vedno bolj do moči in on je mož, ki bo delavstvo vodil. Nihče med organiziranim delavstvom nima toliko pristašev kot jih ima on. Zato bo pa Lewis igral še veliko vlogo.

Cordell Hull, državni tajnik, uživa večje zaupanje ameriškega naroda, kot kdo drugi v Washingtonu. Hull se nikdar ne vtika v zadeve, ki se ne tičejo državnega tajništva. Toda gorje mu, kdor se hoče poigrati z njegovim uradom. Nekateri so že poskusili, pa so se opekli in naglo odnehali. Hull je bil proti tretjemu terminu, toda Roosevelt ga je obdržal v uradu, ker je zmožen kot malokdo.

William S. Knudsen je načelnik odbora za produkcijo v obrambnem načrtu. Knudsen je eden izmed trgovcev, ki si je pridobil Roosevelta čisto na svojo stran. Vztrajen in priden kot mula, je Knudsen dosegel uspehe, kot bi jih malokdo drugi. Predsednik Roosevelt mu je zaupljivo izročil vso produkcijo za izvedbo obrambenega načrta.

Henry Morgenthau ima največjo besedo pri odločitvi, koliko bomo plačali davka. Res je, da kongres napravi tozadevne postavke, toda zakladniški tajnik Morgenthau napravi načrt. Ne samo, da je Morgenthau osebni svetovalec Rooseveltu, ampak ima tudi velik vpliv v inozemstvu. S svojim nakupom inozemskega srebra in zlata ima mnogo vpliva na tujo valuto in ekonomijo.

Thurman Arnold, pomožni zvezni pravdnik, je bil prvi, ki je spravil na sodnijo protitrustno postavko, da se je začela upoštevati. Zlomil je truste v lesni, oljni, avtni, steklarški, mlečni, živilski, medicinski in stavbeni industriji. Je v javnosti sicer malo znan, toda trusti se ga boje kot živega vraga.

Harry Hopkins nima sicer nobenega urada, odkar se je odpovedal trgovinskemu tajništvu, pa je bliže Rooseveltu vladi, kot kdo drugi. Faktično živi stalno v Beli hiši in je skoro priznan kot član Rooseveltove družine. On ve, kdaj

BESEDA IZ NARODA

Poziv na delniško sejo

Trikrat v šestih tednih je bilo oglaševano v našem časopisu, da se vrši ta teden, v petek ob 7. uri zvečer, letna delniška seja korporacije Slovenskega doma na Holmes Ave. Na letnem zborovanju bodo podani računi in delovanje preteklega leta v upravi in finančnem stanju. Moralna dolžnost vsakega delničarja je, da se seje udeleži, sledi poročilom, jih kritizira, če se mu uvidi potrebno ter priporočati stvari, ki bi bile uspešne pri vodstvu narodne ustanove.

V kolikor letni računi izkazujejo lahko poročam, da je bil uspeh v preteklem letu zelo voljen in razveseljiv. Prišli smo enkrat do tega, da lahko rečemo, to je plačano in popolna last delničarjev in naroda. Še pol ducata uspešnih let in lahko bomo rekli, če bo dobro gospodarstvo pri korporaciji, Slovenski dom na Holmes Ave. je brez dolga. Čimbolj se bodo delničarji zainteresirali za podjetje temprej bo prosto dolga. Stori bomo sebi in našim družtvom dobro. Še par dobrih sunkov in naš narodni hram bo na gladki cesti.

Vljudo vabim vse delničarje naše korporacije, naj pridejo pravočasno in v določenem času na sejo, da pričemo ob določenem času in isto zgodaj dokončamo. Po delniški seji bo servirano delničarjem prosta pijača in prigrizek. Prosim pridite in bodite točni.

Anton Jerman, predsednik.

Nad srnjaka gremo

Newburg.—Na srnjaka gremo, pa ni treba misliti, da bomo šli v Pennsylvanijo. O tega pa ne, saj imamo priložnost bližje se pogostiti z njimi in se navžiti srnjakove pečenke. To priložnost bomo imeli v soboto, 18. januarja zvečer v Slovenskem narodnem domu na 80. cesti.

Še vedno mi je v spominu lanskega leta srnjakova večerja, spominjam se, kako je bilo nazarensko lušno in okusna srnjakova pečenka. Če bi me ne bilo sram, bi bil prošil se za en krožnik, seveda poln okusne pečenke. Pa sem se tudi nekoliko bal Fortuna, ki je imel lani glavno besedo. Kadar me on pogleda, pa takoj vem, da je nekaj narobe, se reče, kadar me pogleda izpod čela. No, pa je vseeno fin dečko. Če bo pa tudi letos tako okusno, se bom priporočil pa še za eno malo, seveda takrat, kadar noben višjih glav ne bo zraven.

Mr. Kic pravi, da bo letos še vse bolj okusna pečenka, ker sta oba srnjaka za eno leto mlajša kot sta bila ona lanske leto. Čudno se mi vidi, John, kje pa vidiš in kako pa poznaš, koliko sta bila srnjaka stara. V starem kraju smo nekoliko poznali pri živini, ko smo ji gledali na roge. Pri kravah smo tudi poznali, koliko telet je imela. Vse to se je poznalo na rogeh. Pa je bil kakšen podjeten gospodar in je kravi tiste obročke na rogeh izpilili in krava je bila zopet mlada. Mogoče so tudi srnjakom obročke iz-

lahko ogovorili Roosevelta in kdaj ne. Hopkins je mnogo pomagal Rooseveltu pri obrambnem načrtu.

Jesse Jones sedi na največjem kupu denarja v deželi in finančni vizardi kot so Rockefellerji, Morgani in Melloni se lahko skrivajo pred njim. Jones je načelnik RFC, Eksportne-importne banke, FHA, HOLC in vrhu tega trgovinski tajnik. Skozi njegove prste gredo milijoni. Kongres mu brez pomišljanja zaupa vse, kar spada v njegovo področje.

Eleanor Roosevelt je skoro tako važna oseba kot kak kabinetni uradnik. S svojo besedo je pridobila narodu mnogo javnih naprav, zlasti revnejšim slojem. Mrs. Roosevelt lahko smatramo za najvplivnejšo žensko naših časov in morda tudi najbolj aktivno v javnem življenju.

pilili na rogovi? Kaj se ve? Ve se pa, da bodo naši lovci in njih pomočnice, to so ženske kuharice, ki bodo pripravile srnjaka, da bosta dostojna za namizo, nad vse prijazni in postrežljivi in ne pustijo nikogar, ki pride na njih večerjo, da bi bil žejen ali lačen.

Vem pa tudi, da se vstopnice kaj dobro prodajajo. Kdor hoče imeti zares prijeten večer in dobro postrežbo, naj gotovo seže po vstopnici, dokler so še na razpolago. Če boste čakali do zadnjega, bo dvorana napolnjena in vi boste ostali pri vratih in gledali, kako se drugi goste. Vam se bodo pa sline cedile. Če boste zamudili to priliko, boste morali čakati zopet eno leto, predno se vam bo ponudila taka prilika. Godba bo igrala tako veselo, da bo vse plesalo, staro in mlado. Vidite, da bo res škoda, če ne boste navzoči.

Vsem do svidenja prav lepe pozdrave in lovcem Sirku in Krečiču pa prav lepa hvala, ki sta nam preskrbela tako lepa in mlada srnjaka. Na svidenje!

J. Resnik.

Za srnjaki

Piše Fred Krečič

(Nadaljevanje)

V razočaranju nad neuspehi prvega dne lova smo se nekam pobiti vračali proti domu, kjer nas je že čakala fina večerja in tudi "ohajčan" je prišel zopet do besede ter nam je razvezal jezik, da smo kramljali precej pozno v noč. Šele gospodinja, Mrs. Čeborn, nas je opomnila na pozno uro in treba se je bilo uklopiti povelju. Naslednjega jutra, v torek, pa smo odrinili še bolj zgodaj, a v drugo stran med Rockingham in Central City v kakih šest milj oddaljeno šumo. Ko smo dospeli na mesto, smo se ustavili in se razdelili. Franka sta vzela Henry in Joe, mene je pa vzel v svoje varstvo Mr. Salmich.

Predno smo se ločili, smo se še domenili, da se zvečer zopet vidimo pri našem avtu. Z Mr. Salmichem sva jo zavila na levo stran hriba. Namenjena sva bila k izvirku nekega studenčka, kamor je žival hodila navadno pit. Zelo pazno sva pregledala vsako sled in krog desete ure sva zagledala krasnega srnjaka, katerega nama je prignal nasproti lovcu z nasprotni strani. Kar srce mi je poskočilo od veselja, ker sem si že mislil, da je že moj. Komaj pa sem vzdignil karabinko za strel, je bil ta hudoba že za deblom, se malo ogledal krog sebe in nato pa jo je odkuril kot bi strela udarila vanj. Salmich je vseeno enkrat vpalil za njim, a mené je bilo pa tako pogrelo, da za trenutek nisem čutil nobenega mraza, čeprav je bilo 10 pod ničlo.

Tako sva precej poparjena nadaljevala pot k tisti vodi. Tja sva prišla krog dveh popoldne. Nekaj časa sva motrila okolico, a nikjer nič. Že je mislil Salmich stopiti naprej, ko je prišla izza skal lepa srna. Salmich jo je presodil, da mora biti stara najmanj 20 let. Čakala sva jo, da bi prišla malo bližje, a ker se je le vrtela tam spodaj, sva sklenila, da poskusiva svojo srečo.

Pustil sem najprej njega in mu dal priliko za strel. Upal je, a srna pa tega še za mar ni imela. Tedaj pa sem še jaz pokleknil in se pripravil na strel. Prvi strel — a srna se je lepo sprehajala dalje, drugi — malo je pogledala, tretji — tedaj je pa skočila in ni bilo več videti drugega kot sneg zanj. Salmich mi je povedal, da sem jo zadel, a ne zadosti in zato pa je tudi tako bežala, ker je sprevidela, da misliva zares.

Obrnila sva se in odšla proti avtu, kamor sva dospela krog petih popoldne, kjer so naju čakali ostali lovci in prav tako prazni kakor midva, Frank je že pričel tarnati, kaj bo, če ne bova nič dobila in bova morala domov brez srnjakov. Potolažil sem ga da je jutri še en dan in bo mogoče sreča kaj bolj naklonjena. Takoj mu je bilo lažje pri srcu. Zopet smo se vrnili domov razočarani nad neuspehi drugega dne lova.

Spotoma pa smo se bili ustavili v nekem restavrantu in tam dali duška svoji jezi in tako sva malo lažje vztrajala. Doma pa je povedal Mr. Čeborn našim vodnikom, da je naročilo od družbe, da morajo priti na delo vsaj za en dan v tednu, če ne bodo iz plačilne liste. Po kratkem razmišljanju smo se odločili za naslednji dan in nama so dajali vsakovrstne nasvete kod in kako naj hodiva, da se ne izgubiva v gozdu.

Torej v sredo jutro pa sva šla poskušat najino srečo sama. Toda smola, ki se naju je držala je še hušje udarila to jutro, pa ne toliko naju kot motor Frankovega avta, ki je v hudem mrazu preko noči prav pošteno zmrazil. Na vse načine sva se trudila, da bi ga spravila v pogon, a ni in ni hotel užgati. Na Frankovo povelje sem ustavil prvi avto in prosil voznika, da bi naju nekoliko porinil. Tudi to so bili lovci in so bili takoj pripravljeni za pomoč. Tako so naju rinili, namreč avto so rinili, kake pol milje predno smo ga spravili zopet k življenju. Frank se je parkrat prekrizal in nato pa je pričel zmerjati tistega, ki mu je garantal, da je avto v redu, kar se tiče alkohola, češ, da ga imava za vsako vreme. Morala sva do prve garaže, kar naju je vzelo skoro dve uri in tu pa sva pustila motor ogreti in naliti novega alkohola in v dobri uri je bilo vse v redu.

Zelo pa sva bila začudena, ko je Frank vprašal za račun in nama je "dobri" človek računal za svoje delo nič več in nič majn kot "pet copakov in pol," a midva pa oba skupaj nisva mogla spraviti več skupaj kot dva dolarja. Nekaj časa smo se tako gledali in nato pa sem predlagal, da zastaviva najini karabinki in greva domov po denar. S tem je bil zadovoljen in v pol ure sva se že vrnila nazaj z denarjem in dobila tudi nazaj najini karabinki in na vso ježo pa sva stopila še preko ceste, kjer "bog roko ven moli." Komaj sva vstopila so naju že izpraševali, če imava že srnjake. Seveda sva jim potožila o najini smoli, ki naju zasleduje ves čas odkar sva se podala na lov. Takoj so naju obstopili.

(Dalje prihodnjič.)

Iz življenja slovenske pionirske družine

Piše Frank V. Opaskar

(Nadaljevanje)

Zadnjega pa moram omeniti sina Louisa, ki je končno postal pogrebnik in o katerem bomo še kaj več omenili v tem članku. Tako sta s trdim delom vzgojila svojo družino in jo pripravila h kruh in to ne s obupom in kregom, ampak z delom in slogo. V tem duhu so napredovali Ferfolijevi otroci, da so danes v ponos očetu in materi Johnu in Tereziji ter v veselje radi sodelovanja med

otroci, kakršnega ne vidite v vsaki družini. Nobene zavisti ni med njimi, ampak le zavest, da mora brat bratu pomagati, ako hoče, da bo družina napredovala.

To so jih naučili slovenski starši in ta nauk ni pozabljen. Vsak, ki opazuje to družino, mora pač priznati njih delavnost in njih slogu. Narod jim je dal to priznanje v tem, da imajo v svojih podjetjih zaupanje in sodelovanje naroda.

Pri očetu še žive Frank, Rose in Stanley. Lansko leto so si kupili novo hišo na Birchwood Ave. v Garfield Heights. Vsa čast gre očetu Johnu Ferfolia, ker on še danes predseduje vsej družini. Brez njegove odobritve se ničesar ne naredi. Za vsakega člana svoje družine ima dober nasvet in dobro besedo. Ker ni oče nikjer zaposlen, je sedaj kot posvetovalni inženir svojim sinovom. Človek bi si mislil, da je oče sedaj v pokoku, a ni tako, ker tudi sedaj nima zasluženega miru. Vedno se posvetujejo drug z drugim, ker je še vedno z veseljem pripravljen delovati le v korist svoje družine. Med člani Ferfolijeve družine ni nobenih skrivnosti. Napredek in uspeh posameznega člana družine je skrb vseh.

Ker je moj namen v tem članku opisati tudi pogrebni zavod Louis Ferfolia, pa poglejmo malo na življenje sina Louisa. Rojen je bil v Clevelandu, 15. oktobra, 1904. Sedaj je star 36 let. Pohajal je v šolo sv. Lovrenca in ko je tu dokončal je pričel delati pri Sanders v trgovini, kjer je delal dve leti. Bile pa so tu zelo dolge ure in to pa mlademu fantu ni ugajalo. Zato se je podal na delo v Union Rolling Mill. Tu je bila plača boljša, a tudi precej ur je bilo na dan, kar je bilo malo preveč za šibkega fanta (danes je Louis malo bolj dečko, ker ima menda dobro kuharico za ženo).

Tudi pri tem delu ni ostal, ampak je odšel v American Steel & Wire Co. V tem času pa je že izprevidel, da človek, ki hoče kam naprej, mora tudi nekaj več znati. Zato pa se je vpisal v večerne šole. Najprej je pohajal v East Tech High School zvečer in pozneje pa v Spencerian Business College, da si je tako pridobil znanje, ki mu je bilo potrebno za vstop v trgovski svet. Končno pa se je podal v Cleveland School of Embalming, kjer je tudi dobil diplomu in potem licenco od države Ohio kot embalmers leta 1927.

Kolikor več se je naučil, toliko bolj si je izboljšal svoj položaj. Med časom, ko je pohajal v večerne šole, pa je pustil "dratvono" in šel kot prodajalec avtov k Miles Motor Co. Kmalu pa je postal "sales manager" pri Broadway Arcade Motor Sales Co., kjer mu ni ušel noben kupec. Ko so bili na trgu še Chandler avtomobili, je dobil dvakrat zaporedoma posebno nagrado, ker je prodal največ teh avtov.

Kakor hitro pa je dobil svojo diplomu in licenco, je takoj pričel pogrebni zavod na svojo roko, ki je poznan pod imenom Louis Ferfolia pogrebni zavod, tedaj na 3555 E. 80. St. Leta 1929 pa se je preselil v prostoro, katere je vporabljal do danes in sicer na 3515 E. 81. St. Ti prostori so bili moderno opremljeni in so zadostovali do sedaj. Leta 1933 so bili ti prostori prenovljeni, da je Louis Ferfolia vedno dal najboljšo postrežbo svojim odjemalcem.

Pred nekaj leti je bil zavod tudi inkorporiran v državi Ohio in je danes poznan pod imenom Louis Ferfolia Inc. V vseh službah je vedno poskušal olajšati žalost sorodnikom in prijateljem umrlega in je šel na roko z vsemi pripravami pri pogrebu umrlega. Bil je točen do

najmanjše podrobnosti, nič ni prezrl. Zato je pa tačnost in postrežljivost pomembna za zavodu do napredka letom.

Dandanes ima Louis Ferfolia pogrebni zavod modern, validni voz, ki je na razpolo vsem, ki bi ga potrebovali, prav tako ima vedno na razpolago voz in privatni avtomobili svoje odjemalce, da jim lahko čimbolje postreže. Z vseh zavoda je, dati ljudem, se itega poslužijo, vedno in kar najboljšo mogočo postrežbo. Vse to pa po nizkih zmernih cenah, da prihranijo največ mogoče za svoje odjemalce in da isti tudi vedno be sto procentno vrednost svoj denar.

Vedno mu je pred očmi pogrebni zavod ni navaden, nimes, ampak pride v dotok ljudmi in v bridkih urah in to lja važno delo v pomoč, p trenutkih človeškega življenja. Smrt je udarec, katerega skuša pogrebnik olajšati, ampak pač največ more in tja va dolžnost je, da skrbijo, bijo ljudje pravilno postit, tudi pri trdkah, ki proe je pogrebne potrebe, kakpso di na pokopališčih itd. Ko resnici vstopi to delo vam jeal boljši dokaz napredek "Sr Ferfolijevega pogrebnegravi voda. On se drži starega za n "Stori ti svojemu bližnjemu ju kor ti želiš, da bi on tebi sNap (Dalje prihodnjič.)

— Huda nesreča. V t, strojil v Majšperku se pa delom zvmil kotel vrela na 35-letnega delavca LePoč Belo. Delavec je dobil so poškodbe po vsem telesu sm ga morali takoj prepelevat ptujsko bolnišnico. Nam. stanje je zelo resno.

Ce
verjamete
al' pa ne

V soboto večer bomo šli kovat pa v Newburg k jagram, ki so vsi fantje. Dva velika srnjaka sta to večerjo s svojim živ po velikem zasluženju in Sirka, ki sta srnjakom zala zapisk s svinečno oblac pravico. Slavne newbur harice se že ves teden okrog peči in so radi obila la tako natakne, da močički izogibljejo, kjer rejo. Zato pa bo pojedino boto večer, da nikoli tak

Vse bo prazniško, kar po tem, da si bo John K gal popolnoma celo cigojma spravljeno v ta nme je bil ono nedeljo na srni večerji pri Euclid Rifle sem mu ves večer pona jercajh, da bi si prižgal ki jo je tako moško drz tih, pa je mrzlo vlekel sem, da nima žveplen. dila ko sem mu silil žveplen se je branil in me je o odločno ustavil: "Tok no! Kaj bom pa prižgal si večerji, če bom cigari pokadil! Polona mi je tole cigaro in mi zašafal be besede: "Pa da je ne fental! Za dve jagrovst rji mora biti! Kaj misli vsak dan eno posmodi kar pripravi se!"

Torej to cigaro bomo to večer prižgali z vso stjo. Mislim, da ga ne hrala, ker Kic je velik in človek. Poslušali bomo ca, ki se na vso moč je m tem svetom, ki je menda ali kaj, ki bi najraje vide človek noč in dan delat nič. Kakopak! Torej kdor bi rad im večerjo in strašno lepe čeno gre v soboto večer v SNT cesto in rečem vam, da v oprava, predno vas bo gl spraviti domov.

SATAN IN IŠKARIOT

Po nemškem izvirniku K. Maya

Rdečkari so se medtem pečali z zajutkom in prav, ko sem prišel, in k sreči ne prej, so mi prinesli tudi meni meso. Obilo ga dobil, tudi Yume so obilo utrkovali. Zasodil sem, da smo odpotovali in potovali najmanj ves dan.

Rdeči pastirji so zbrali črede in jih odgnali. Mi drugi pa smo čakali. Črede potujejo počasi, kmalu bi jih došli.

Čez dobro uro so se Yume zdeli na dve četi. Manjša je bila v taboru z ujetimi izselenci, tudi haciendero, Weller in Melton so ostali pri njih.

Čez nekaj ur so jih, tako sem čul, zneje, toda šele čez dva dni. Čenda so se bali, da bi si haciendero poiskal pomoči in jih dohitel, preden bi bili na varnem.

Večja četa s poglavarjem, ki je odjezdila za čredami, sem oddelkom sem potoval tudi jaz. Pet čuvarjev me je obdajevalo. Drugi so bili, ne več, ki so prejšnji dan. Pogled je strašno menjaval, da ne bi pustila njihova pozornost.

Ko smo se odpravljali, je začel za menoj Melton: "Srečno pot, master! In po pravi mi vrata, ko vam bo iz nekaj dni v peklu želel do jutro!"

Napad na haciendo mu je uspelo, prepričan je bil, da se me je vselej iznebil in da grem v tabor. Pa kolikokrat sva se še videla.

Če smo potovali. Krenili smo naravnost na sever, v tabor, koder sva pred dvema letoma potovala z Mimbrenjo. Opoldne smo prispeli do tabora, kjer je stal že večkrat enjen "veliki hrast" in kjer so se domenili, da se snidemo močnim bivolom in z njegovi pomočjo, ki sem jih poklical.

V šestih dneh, tako je pravil Mimbrenjo, bi prispeli. Dva dni sta že minila. Če smo se z smeri še vsaj tri dni, bi se srečali z Mimbrenjo. Upam na skorajšnjo svobodo se mi še bolj utrdilo in poživilo.

Pa po globljem razmišljanju le uvidel, da je bolje za me, če se z Mimbrenjo ne srečam. Spopadli bi se in Yume bi gotovo rajši ustrelili ko pa očili Mimbrenjem. Seveda pa mi srečanje z Mimbrenjo lahko tudi mnogo koristilo, če bi se dobil pred spopadom. Bi se imel kam zateči, ko bi me sledovali.

Toda najsi bi bilo srečanje za me koristno ali škodljivo, — me sami so ga onemogočili. Čez me se namreč ob gozdnem bu na desno, medtem ko sta mojega spremljevalca in njegova sestra ob velikem hrastu krenila na levo. Obsla sta zdi proti zapadu, mi pa smo zdi proti vzhodu.

In spopad je bil skoraj izključen, gozdni rob se je vlekel v nedolžnost. Večrilo se je že, pa nismo prispeli do konca. Došli smo črede in se utaborili ob gozdu. Prav nič se nisem zil nad počasno živino, še zelo zadovoljen sem bil. Vsak korak kasnih volov in ovc je zadrževal Yume, podaljšal potovanje, podaljšal tudi meni ure življenja in možnost rešitve.

Napeto sem čakal, ali se bo Mimbrenjo oglašil. Dolgo ga nisem slišati, večerjali smo že in čuli so me v ožjo in povežali, ko je zakvakala rosnica, kakor im naročil, trikrat v presledkih po četrt ure. Nihče se ni menil za kvakanje.

Tisti večer je bil beg nemogoč. Tolažila me je zavest, da je moj zaveznik pripravljen in da čeno uboga moja naročila. Po lasu sem zasodil, da je čisto blizu tabora. V gozdu je tičal, mi pozneje pravil.

Drugo jutro smo zgodaj krenili dalje. Poglavarju je bilo čakanje in počasno potovanje za čredami nadležno. Spet je razdelil bojovnike na dve četi, z eno, pri kateri sem bil tudi jaz s svojimi stražniki, je odpotoval naprej, druga pa je gnala črede za nami in se nam pridružila zvečer v novem taboru.

Njegova odredba mi je zelo neljubo prekrizala načrte. Mimbrenjo ni smel prehiteti druge čete, za njo in za čredami je moral potovati, pozno bi prišel do tabora in preden bi našel skrišališče ter se pripravil, bi me že davno spet zavili v tisto strašno ožje. Če bi se tako ponavljalo od večera do večera, je bil beg sploh nemogoč.

Tisti predpoldan smo prispeli do konca gozda, jezdili do pol dneva po travnatih planotah, pa spet po pustem, peščenem svetu — za nekaj ur ustavili, da bi si počili.

Dali so mi jesti in odvezali roke. Lahko bi bil izdrl nož, si prezel vezi na nogah, skočil in zbežal.

Ampak kako daleč bi bil prišel? Ali bi skočil na enega njihovih konj? Ni bilo mogoče. Razkropili so se na pašo po ravnini. Do najbližnjega bi sicer še pribežal vkljub oteklim nogam, pa tudi rdečkariji bi planili na konje. Oboroženi so bili s puškami, sam pa nisem imel druge ko nož. Indijanci na splošno sicer niso dobri strelci, pa eden ali drug bi mi le lahko prišel tako blizu, da bi me zadel. Kajti najboljše dirkača si tudi nisem utegnil izbrati, najbližnjega konja sem moral pograbit. In če je bil slab, bi me dohiteli. In nikdar več bi mi ne razvezali rok.

Ne, pretvegano je bilo. Zaenkrat sem moral misel na beg pač še opustiti.

Ves popoldan smo jezdili po pustem svetu in se utaborili zvečer na travnati ravnini. Večrjali smo in spet so me zavili kakor otroka. Tema je že bila, ko so prispeli črede.

In kmalu nato sem čul trikratni klic rosnice. Kvečjemu tri sto korakov je bil oddaljen Mimbrenjo. Ponoči si je seveda upal v bližino tabora, po dnevi pa se je moral umakniti, na odprtem svetu bi ga kmalu opazili.

Toda zaman je čakal. Revez! Vso noč je moral bedeti in čakati, ali bom morebiti zbežal, vsak hip je moral biti pripravljen, — in vsa njegova požrtvovalnost mi ni nič koristila.

Prav tako je bilo tudi tretji in četrti dan. Če se je meni ponudila ugodna prilika, ni bilo Mimbrenja, in če se je blizu tabora oglašil, pa ni bilo prilike za beg.

Peti dan pa je bilo drugače. Že zarana smo potovali mimo golih skalnih višin, po dolinah in po ozkih, temnih soteskah. Karavana se je raztegnila v dolgo, nepregledno vrsto, poglavar je moral podvojiti število gonjačev in zato smo tisti dan potovali skupaj s čredami.

Svet je bil primeren za beg in slutnja mi je pravila, da se bo v eni tistih sotesk odločila moja usoda. Opoldne me še nikdar nisem zavil v ožje in ozka, vijugasta soteska je nudila Mimbrenju priliko, da se nam je lahko po dnevi približal na nekaj sto korakov.

Tudi opoldne smo potovali po divji, zaviti soteski. Nenadoma se je razširila v dpor, travnato jaso. Gladna, utrujena živina se je iztrgala gonjačem in ne vzdržno planila na vabljivo zeleno trato ter se v nekaj minutah razkropila po njej, da so jo le s težavo spet segnali in stržili.

Kam pa v soboto?

Skoro bi rekla, da je to nemestno vprašanje, saj čakamo že eno leto, da bi šli spet na srnjakovo večerjo, ki nam jo bodo pripravili fantje od Rainbow Hunting and Fishing kluba. Torej v soboto bo ta večerja v Slovenskem narodnem domu na 80. cesti. Pričetek ob osmih zvečer.

Najboljša zabava in postrežba vam je garantirana in to za vse pa naj bo star ali mlad. Pravijo, da bo za vse in vsega dovolj. Ti fantje vselej napravijo tako dobro, da vsak, ki se je udeležil njih gostije, tega ne more zlepa pozabiti, kako imenitno je bil postrežen.

Kakor je bilo že poročano v Ameriški Domovini, bosta prišla na mizo kar dva srnjaka. To bo "rihta," vam rečem, kajti newburške kuharice znajo prav izvrstno pripraviti in tudi kokiši ne bo manjkalo in pa potie, da bo vse tako kot na kakšni ohceti. Seveda, če je suho grlo, pa tudi veselja in zato bo pa odbor preskrbel, da bo fine pijače dovolj za vse.

Za ples pa bo igral Hojter Trio in to tako dolgo, dokler se bo komu piljúbilo plesati. Člani poročajo, da je zelo veliko zanimanje za vstopnice k tej večerji. Vabljeni ste, da se udeležite te lovske večerje, kajti kaj enakega ni vsak dan in poistrežba bo pa tudi prvovrstna. Rečem vam, da vam ne bo žal.

Torej na svidenje v soboto v Slovenskem narodnem domu na 80. cesti.

Josephine Jazbec.

IZ DOMOVINE

—Odslej bomo imeli samo dva brezmesna dneva. Da se izenačijo brezmesni dnevi na ozemlju vse države, je ministrski svet na predlog trgovskega ministra

dr. Andresa izdal uredbo o izpremembi uredbe o varčevanju z živim. Uredba se glasi: Četrtek in petek se določita po vsej državi kot brezmesna dneva. Ta dneva je prepovedana vsaka prodaja svežega telečjega, govejega in svinjskega mesa na drobno. Gostilne, javne kuhinje itd. ne smejo ta dneva postreči z jedmi s teletino, govedino in svinjetino. Ta prepoved ne velja za možgane, jezik, pljuča, srce, jetra, ledvice, vampe, vranico in podobno od telet, govedi in svinj.

— Neznanka odločila otroka. V Ješenci so ob cesti našli 11 mesecev starega otroka ženskega spola. Otrok je bil že ves sestraden. Pri njem so našli listek, na katerem neznana mati sporoča, da je otroka hotela odati v kak zavod, pa ga nikjer niso hoteli sprejeti. Dalje pravi, da si išče službe in da bo prvi prislužen denar poslala za oskrbo otroka. Otroka je sprejela posestnica Rozalija Mom pod svojo streho, dokler oblasti z njim ne bo kaj ukrenila.

— Poizkušen vlom na Studencu pri Sevnici. V rani jutranji uri, od dveh do treh, je začutil krojač Jakob Gantar, stanujoč v Ruparjevi hiši, sumljiv šum pod oknom svojega podstrešnega stanovanja. Poklical je nemudoma v pritličju stanujočega občinskega tajnika Valanta, s katerim sta preiskala okolico hiše. Ko sta dospela do kuhinjskega okna, sta opazila, da je železno omrežje na oknu poškodovano in zvito, istočasno sta pa hušknili skozi ograjo dve moški postavi, ki ju pa v temi ni sta mogla spoznati. Ker je v hiši nameščena tudi trgovina, sta se zlikovca lotila kuhinjskega okna, najbrž le radi tega, da si utrepa pot do trgovine. Budno uho stanovančev jima je pa ta nepošten namen preprečilo.

— Po zakonu o zaščiti države

in to po čl. 3, to je zaradi dolgega jezika je bil Alojz Horvat iz Janžvega vrha obsojen na 1 leto in 6 mesecev robije in na izgubo častnih pravic za 3 leta.

MALI OGLASI

Stanovanje se odda

obstoječe iz 4 sob. Vprašajte na 6217 St. Clair Ave. (Jan. 16, 18, 21)

Odda se stanovanje

obstoječe iz 4 sob in kopališča, 736 E. 93. St. Vpraša se na 7215 Myron Ave. (15)

Hiša naprodaj

Proda se hiša za dve družini; nosi mesečne najemnine \$50; poleg slovenske cerkve v Colwoodu. Hitremu kupcu se proda pod ceno. Za podrobno se zglasite na 16821 Grove-wood Ave. (Jan. 15, 16, 18)

V najem

se odda 2 sobi (kuhinja in spalna soba) in kopališče. Peč za kuhanje in gretje je že v kuhinji. Vpraša se na 6424 Spilker Ave. (13)

Posebno !

Sam ta teden!
A
četrtek, petek
in soboto
METLE
SAMO
29c

GRDINA HARDWARE

6127 ST. CLAIR AVE.
ENDICOTT 9559
Odpriče vsak dan od 8 zjutraj do 7 zvečer, ob sredah samo do 12.

TELEFONSKI ZVONEC VEČKRAT DONESE ZABAVO

Kadar so na programu partije za drsanje, sankanje ali ples, dobijo osebe, ki imajo telefon, prva povabila, ker se jih lahko doseže. Zato je telefon tako važen v socialnem življenju mladih Amerikancev. V primeri z mnogimi prednostmi, vas lasten telefon stane malo . . . manj kot eno desetico na dan. Zakaj bi si ga ne naročili, da bo tako vaša družina deležna zabave, ki jo telefon prinese?

THE OHIO BELL

TUNE IN "The Telephone Hour" Mondays at

TELEPHONE CO.

8:00 P. M. over WTAM, WLW, and WSPD

FR. MIHČIČ CAFE

7114 St. Clair Ave.

Vsak petek serviramo ribjo pečenko
ENDICOTT 9359
6% pivo, vino, žganje in dober prigrizek. Se priporočamo za obisk.
Odpriče do 2:30 zjutraj

RE-NU AUTO BODY CO.

878 East 152nd St.
Popravimo vaš avto in prebarvamo, da bo kot nov.
Popravljamo body in fenderje, Welding!

J. POZNIK — M. ZELODEC
GLENNVILLE 3830.

East 61st St. Garage

FRANK RICH, lastnik

1109 E. 61st St.

HEnderson 9231

Se priporoča za popravila in barvanje vašega avtomobila. Delo točno in dobro.

Kraška kamnoseška obrt

15425 Waterloo Rd.

KEnmore 2237-M

EDINA SLOVENSKA IZDELOVALNICA NAGROBNIH SPOMENIKOV

DRINK

Coca-Cola
5¢

Vedno popularna pri zabavah . . .

ledeno-mrzla Coca-Cola je naravni tovariš dobrih jedi

CLEVELAND COCA-COLA BOTTLING CO.
Prospect 0333

V BLAG SPOMIN

četrte obletnice smrti preljubljenega in nikdar pozabljenega soproga in skrbnega očeta

VICTOR OPAŠKAR

ki je nas za vedno zapustil dne 16. januarja 1937.
Žalostni in potrti smo ob spominu na Tvojo bridko ločitev.

Luna in zvezdice svetijo na samotni grob
Kjer spava naš ljubi soproga in oče
Kateri smo ljubili, a ga nismo mogli rešiti
Mnogokrat sedimo in premišljujemo o Tebi
In se pogovarjamo, kako si umrl
Vse najboljše za nas si storil
Naj ti bo blag spomin!

Zalujoči ostali

AGNES OPAŠKAR, soproga;
ALBINA, poročena Richter, hči
VICTOR, sin.

Cleveland, Ohio, 16. januarja, 1941.

ŽENINI IN NEVESTE!

Naša slovenska unijska tiskarna vam tiska krasna poročna vabila po jako zmerni ceni. Pri- dajte k nam in si izberite vzorec papirja in črk.

Ameriška Domovina

6117 St. Clair Ave.

HEnderson 0628

Sigrid Undset:

KRISTINA — LAVRANSOVA HČI

II.—ŽENA

Drugi dan je prišel sel iz župnišča. Haakon Emdridsson je prošil za razgovor z Erlendom. Erlend je naročil, naj mu odgovori, da nima kaj govoriti z Haakonom. Sira Eiliv je povedal Kristini, da bo Haakon, če ostane pri življenju, popoln pohabljenec — ne samo da je izgubil desnico, temveč si je pri padcu s strehe tudi nevarno poškodoval hrbet in ledja. Kljub temu je sili domov, kakršen je bil, in duhovnik mu je bil obljubil, da mu preskrbi sani. Zdaj iz dna srca obžaluje svoj greh — pravi, da je imel Margretin oče prav, pa naj se zakon tolmači tako ali tako, vendar bi najrajši videl, da bi vsi pomagali to stvar potlačiti, da bi njegov prestop in Margretina sramota ostala kar se da skrita. Popoldne so ga prenesli na sani, ki si jih je bil Sira Eiliv izposodil na Repstadu, in duhovnik ga je sam spemil na konju onstran v gaulsko dolino.

Naslednjega dne — bila je pepelnica sreda — so morali prebivalci Husabyja doli v srenjsko cerkev na Vinjaru. Vendar se je ob večernicah posrečilo Kristini pregovoriti ministranta, da jo je spustil v domo — so cerkev.

Na glavi je še čutila pepel, ko je pokleknila na grob svojega pastorka in odmolila očenaš za pokoj njegove duše.

Od dečka zdaj pač ni ostalo kdo ve kaj drugega več nego kosti pod tem kamenom. Kost, lašje in nekaj vlaken od obleke, v katero je bil zavit. Videla je bila zemeljske ostanke svoje male sestrice, ko so ob prenosu v Hammar truplo odkopali. Prah in pepel — pomislila je na lepo obličje očetovo, na mater z velikimi očmi v nagubanem obrazu in

na njeno postavo, ki je bila ostala tako čudovito mlada, nežna in mična, čeprav se je bila Ragnfrid v lice tako zgodaj postarala. Pod kamenito ploščo ležita in razpadata, kot razpadajo hiše, iz katerih so se ljudje izselili. Podoše so se vrtele v krogu pred njo — ožgani ostanke cerkve doma, tisti dvor v silski dolini, mimo katerega so morali, kadar so jezdili v Vaage: poslopja so bila prazna in so se rušila, ljudje, ki so obdelovali tamošnje njive, si po sončnem zahodu niso več upali tja. Misli je na svoje drage mrtve — na njihove obraze, glasove, nasmehe, navade, na vse njihovo dejanje in nehanje — oni sami pa so bili odšli v ono drugo deželo, kako jo je bolelo, ko je mislila na njihove postave; bilo je kot spomin narodni dom, kadar človek ve, da je zdaj pust in prazen in da se trohneče njegovo tramovje ruši.

Sedela je na stenski klopi v prazni cerkvi, stari mrzli vonj po kadilu ji je priklepal misli na podobe smrti in na minljivost vsega posvetnega. Toliko pa le in mogla povzdigniti svoje duše, da bi uzrla odsev tiste dežele, kjer mrtvi prebivajo, kamor se končno izlije vsa ljubezen, dobrota in zvestoba ter ostane za vedno. Dan za dnem se ji pri

molitvi za njihov dušni pokoj ni zdelo prav, da bi ona molila za tiste, ki so že tu na zemlji nosili v duši veliko več miru, kot ga je kdaj videla pri kakšnem človeku, odkar je bila odrasla ženska. Čeprav Sira Eiliv trdi, da je molitev za mrtve zmerom dobra — celo tedaj, kadar že uživajo božji pokoj.

Njej pa to ni pomagalo. Ko bo njeno trudno telo končno gnilo pod kamenito ploščo, se ji je zdelo, da bo morala njena nemirna duša prhutati nekje v bližini, kakor nesrečen duh tožeč blodi okrog razpadlih poslopj zapuščenega dvora. Kajti v njenem srcu se zmerom prebiva greh, kot korenina plevla, razpredena po zemlji. Nič več ne cvete, ne sije in ne dehti, pa vendar je še zmerom v zemlji, blede, močna in živa. Kljub nežnosti, ki ji je napolnjevala prsi, ko je gledala obup svojega moža — ni imela volje, da bi zadušila glas, ki je razžaljeno in zagnjeno povpraševal globoko v njej — ali moreš tako govoriti z menoj, si mar pozabil, kako sem ti dala zvestobo in čast, si pozabil, kako sem bila tvoja ljubljena prijateljica —? Čeprav se je zavedala, do bo vse dotlej, dokler jo bo ta glas grizel, tako govorila z njim, kot bi bila ona pozabila.

V mislih se je vrgla pred skrinjico svetega Olafa, stegnila roke po razpadlih členkih brata Edvina tam v tisti cerkvi na Vatsbergu, oklepala z rokami posodice z majhnimi ostanke mrtvaške srajce neke mrtve žene in z drobcem kosti nekega neznanega mučenika — je ihtela se gale po teh drobnih ostanke, ki so kljub smrti in trohni vendar ohranili v sebi nekaj dušne moči rajnega — kakor tista čarovna moč, ki se utegne držati v zemlji najdenega zarjavelega meča starodavnega junaka.

Naslednjega dne je Erlend odjezdil v mesto. Spremljal ga je samo Ulf in še en hlapec. Ves postni čas se ni prikazal več na Husabyju, marveč je Ulf prišel po njegove obožence in odričnil z njimi z dvora, da bi se setali z Erlendom na sredopostnem zboru v Orkedalu.

Ko je bil Ulf s Kristino na samem, ji je povedal, da se je Erlend dogovoril s Tiedekenom Pausom, nemškim zlatarjem v Nidarosu, da se bo Margret takoj po veliki noči poročila z njegovim sinom Gerlakom.

Erlend se je vrnil za praznike domov. Bil je miren in vdan, toda Kristini se je dozdevalo, da ne bo tako lahko prebolel tega, kakor je bil prebolel toliko drugega — naj si bo zato, ker ni

bil več tako mlad, ali zato, ker ga doslej še nobena stvar ni bila tako globoko ponižala. Margret je bila navidezno čisto ravnodušna nasproti vsemu, kar je bil oče ukrenil radi nje.

Nekega večera, ko sta bila mož in žena sama, je pa Erlend vendarle rekel:

"Če bi bila moj zakonski otrok — ali njena mati neporočena žena — bi je v teh razmerah nikdar ne dal tujcu; obadva, njo in njenega ljubčka bi vzel v zaščito. To je najhujše — ker pa je nezakonska, jo pač najbolje lahko brani zakonski mož —"

Toda nekega dne, ko je Kristina pripravljala vse za odhod pastorko, je Erlend kratko rekel:

"Gotovo se ne počutiš dovolj zdravo, da bi šla z nama v mesto?"

"Saj vendar veš, da pojdem z vama, če tako želiš," je rekla Kristina.

"Čemu naj bi želel? Če ji prepriji nisi bila za mater, ti tudi zdaj ni treba — vesela svatba to ne bo. Poleg tega pa sta mi gospa Gunna z Raasvolda in njena snaha obljubili, da se spomnita sorodstva z nami in da prideta."

Tako je Kristina ostala na Husabyju, medtem ko je Erlend v Nidarosu dajal svojo hčer za-

mož Gerlaku Tiedekenso.

III

V tistem poletju se je pred kresom, vrnil Gunnar kulausson v svoj samost. Erlend je bil v mestu na danskem zboru; poslal je mov sla, ali Kristina ni v mesto, da pozdravi svastina se ni počutila dobro, prišla pa je vendar se je z Erlendom sestala rekel, da se mu zdi, bilo bratovo zdravje do jano. Posebnega uspešimeli s svojim pohodom tje gori v Meniškem Cerkev, ki so jo zgradili ni posvečena, kajti v teh njih časih nadškof ni ni na sever; ves ta čas se maševati na svojem oltarju. Nazadnje jim vse, kar je za službo potrebno, kruh, vino, sveče in ko sta brata Gunnar in hotela z jadrnico v Valbi pripeljala, kar je mso jih bili Laponci ureda se jima je čoln prevrmorala tri dni in tri noh nekkih klečeh. Odtlej bolehal in brat Aslak kmalu potem umrl.

(Dalje prihodnjik)

FORMALNA ODPRTIJA NOVEGA FERFOLIATO VEGA POGREBNEGA DOMA 17., 18. IN 19. JANUARJA

Naš nov pogrebni dom je posvečen idealom

Vse se je storilo, da bo ta zgradba služila v vseh ozirih svojemu namenu. Preprostost in obenem impozantnost georgijske kolonijalne arhitekture se izraža v notranjih dekoracijah in pohištvu. Moderne potrebščine so se upoštevale, kot na primer v prezračevanju in najfinjši opremljenosti v sobah. Krasne sprejemne sobe, sobe za zadnje počivališče umrlih in prostorni parlorji.

Iskreno želimo in vabimo naše prijatelje in sosede, da si ogledajo ta naš novi pogrebni dom. To je spomenik, ki je bil omogočen samo vsled zaupanja in naklonjenosti clevelandskih družin zadnjih 14 let, katerim smo skušali dati vso najboljšo postrežbo, v zvezi z visokimi ideali imena Ferfolia.

Tukaj, v mirni okolici naše krasne zgradbe se bo dobilo popolno postrežbo po ceni, kakor si jo sami želite.

Stavbeniki, ki so gradili naš novi pogrebni dom

GEORGE VOINOVICH
REGISTERED ARCHITECT
10006 Carnegie Ave. RAndolph 4976

PICCOLI MASON CONTRACTOR
VICTOR PICCOLI, Pres.
1622 Lee Road YEllowstone 5020

ROBERT LONGANO
PLASTERING CONTRACTOR
5869 Brecksville Rd. IIndependence 8241

LORENTZ PLUMBING & HEATING CO.
6203 Superior Ave. HEnderson 5224

LEWIS ELECTRIC CO.
1622 Lee Road YEllowstone 3130

LEONARD SMELTER PAINTING CONTRACTOR
6012 Chestnut Road IIndependence 3111

E. J. STOVICK SHEET METAL CONTRACTOR
12314 Miles Ave. WASHINGTON 4440

JOSEPH FINA CONCRETE DRIVEWAY
2613 E. 111th St. GArfield 5110

INDEPENDENCE NURSERIES CO.
Independence 4731

Evergreen Road IIndependence, O.

IDEAL WEATHERSTRIPPING
10014 Union Ave. MICHIGAN 1818

MAYNARD J. ISSABELL CO.
FRIGIDAIRE - SUMMER AIR CONDITIONING
19645 Center Ridge Rd. LAKewood 1292

JOSEPH STENGER TILE CO.
3294 East Boulevard MICHIGAN 6991

FIRST NEON SIGN CO.
2801 Detroit Ave. MICHIGAN 6944

Sledeče firme čestitajo in izražajo iskrene želje k uspehu

CLEVELAND CASKET CO.
3121 Bridge Ave. MElrose 3121

CLEVELAND VAULT CO.
8616 Buckeye Rd. GArfield 3121

PAK PRODUCTS CO.
12917 Union Ave. LONgacre 3121

ARKO'S FLORIST
3580 East 78th St. MICHIGAN 3121

FRANK SELIGA AUTO LIVERY
3573 East 93rd St. MICHIGAN 3121

WILLIAM R. CLARKE

GENERAL CONTRACTOR

4341 Warner Road

Phone MI 7359

"Ferfolieva postrežba je postrežba v območju vsakogar"

Obiščite naš DOM v pelek, soboto ali nedeljo, 17., 18. ali 19. januarja

LOUIS FERFOLIA

LICENZIRAN POGREBNIK

9116 UNION AVENUE MICHIGAN 7420

FERFOLIA FURNITURE CO.

Complete Furnishings and Interior

Decorations by

FRANK — ANTHONY and STANLEY FERFOLIA

3558 East 80th Street
Phone MI 8990